

EL NOU PLA D'ORDENACIÓ DEFINEIX EL RIU SEGRE COM A EIX VERTEBRADOR, L'ESPINA DORSAL DE LLEIDA

El POUM més ambiciós i la transformació del Centre Històric de Lleida

Àngel Ros i Domingo
Alcalde de Lleida

L'avanç del Pla d'Ordenació Urbànica Municipal (POUM) de Lleida que s'acaba de presentar, és el projecte de planejament general més ambiciós que s'ha realitzat fins ara, perquè té la clara vocació de què s'executi, perquè és viable i perquè busca transformar efectivament la realitat, a la vegada que contribueix a l'equilibri de la ciutat, tal i com el Mercat del Pla ho està fent al Centre Històric.

Amb el Mercat del Pla, hem demostrat la voluntat municipal de transformar i de rehabilitar el Centre Històric. La seva reobertura és la quarta de les etapes que s'han dut a terme al casc antic en les darreres dècades.

Primer va ser la urbanització; després, l'ampliació de serveis públics i de seus culturals i, tot seguit, la potenciació del parc residencial. Ara, amb el Mercat del Pla, s'impulsa el caràcter comercial del barri i l'avanç del POUM proposa

més passos endavant. Resol la mobilitat i l'accessibilitat del Centre Històric i crea vials amb un doble objectiu: major seguretat per als transeüants i més possibilitats d'accés en vehicle rodat. Tot plegat, normalitza el barri.

Els dos darrers moviments que la Paeria ha realitzat al Centre Històric són significatius: la presentació oficial de la candidatura del Turó de la Seu Vella per ser Patrimoni Mundial de la Unesco, i la restauració i el nou ús del Mercat del Pla, innovador en el comerç com a l'inici del segle XX ho va ser en l'arquitectura.

jectes urbanístics de la iniciativa privada redundin en projectes per al bé comú, especialment al Centre Històric, però també a tots els altres barris de Lleida.

El Pla té la decidida intenció de completar l'articulació dels barris i nuclis de la ciutat. Completa les rondes perimetrals del nucli urbà, per al trànsit rodat, i crea una nova ronda verda que circumval·la Lleida per facilitar els fluxos de vianants, la relació entre barris i l'accessibilitat als equipaments i espais lliures.

El POUM és ambiciós, també, perquè concep com a infraestruc-

ture Gardeny i la Caparrella. L'avanç del pla crea un sòl agrícola de proximitat que aportarà el valor qualitat al sector agroalimentari lleidatà i permetrà desenvolupar el concepte de Parc Agrari, una aspiració legítima de Sucs i altres espais agrícoles de Lleida.

Pel que fa al creixement residencial, ja es disposa del sòl per als 40.000 habitatges que van quedar pendents del Pla 1995-2015 i incorpora 6.000 més. Aquests se situen, fonamentalment, en l'àrea de l'entrada a Lleida des de Saragossa per la N-II, una zona, fins ara,

ambient que ha arrelat en la nostra cultura. El gaudi del mateix serà una de les reformes que, juntament amb l'increment del consum cultural i artístic i de la dedicació de temps als altres en tasques solidàries i de voluntariat, són els pilars bàsics del nou estat del benestar que hem de construir, més intel·lectual i espiritual i menys material i consumista.

El nou Pla d'Ordenació defineix el riu Segre com a eix vertebrador, l'espina dorsal de Lleida, amb voluntat de més integració i de desenvolupament de projectes també supramunicipals. La ciutat passa a mirar el riu i l'horta, integra els camins i els canals, i els connecta mitjançant la nova ronda verda de 17 Km que recorre els espais amb més atractiu mediambiental.

Es crea, per tant, un espai que relaciona el centre urbà i l'horta i que se suma a totes les possibilitats que té la xarxa de 580 km de camins de l'horta i els 217 km² del terme municipal.

El POUM de Lleida és un pla per crear futur, però també per generar nous valors individuals i socials a la nostra ciutat, la més representativa i capital de l'interior de Catalunya.

Els dos darrers moviments de la Paeria al Centre Històric han estat significatius: la presentació de la candidatura de la Seu Vella a la Unesco i la restauració i nou ús del Mercat del Pla

L'avanç del POUM té vocació d'equilibri de ciutat. A l'hora de planificar sòl no busca recaptació d'impostos sinó la viabilitat efectiva dels projectes urbanístics. Un punt destacat és que innova en el finançament, perquè facilita que pro-

jectes bàsiques aquelles que permeten generar activitat econòmica i ocupació: el nou Polígon Torrellanca, l'ampliació del Polígon del Segre (tos dos sumen tant com tot el sòl industrial de Lleida ja existent) i el sòl de l'economia del coneixement,

menys desenvolupada i que cal millorar.

Finalment, el Pla és, també, el més ambiciós des d'un punt de vista mediambientalista i amb un disseny adaptat a aquest segle, perquè atorga el valor de protecció del medi

UN JOVE QUE AL LLARG DE LA SEVA CURTA VIDA VA VIURE LA SEVA FE AMB VALENTIA

Centenari del màrtir Francesc Castelló i Aleu

Josep Miquel Bausset
Monjo de Montserrat

Ahir va fer 100 anys del naixement a Alacant de Francesc Castelló i Aleu, un jove que al llarg de la seva curta vida va viure la seva fe amb valentia.

El matrimoni Castelló Aleu vivia a Lleida, però per raó del treball del pare, la família es traslladà a Alacant, on ahir va fer 100 anys va néixer el petit Francesc, el tercer fill del matrimoni. Batejat a la basílica de Santa Maria d'Alacant, quan morí el seu pare, el juny de 1914, la mare i els tres fills tornaren a Lleida, d'on eren originaris.

A la mort de la mare, el 1929, Francesc i les seves dues germanes van ser acollits per la germana del pare. Amb l'ajuda d'una beca, Francesc va estudiar a l'Institut Químic de Sarrià, acabant la llicenciatura a Oviedo, amb només 20 anys d'edat. Francesc col·laborà amb la Congregació Mariana i en tasques apostòliques en el patronat obrer del barri de la Sagrada Família de Barcelona.

Amb el títol de químic, Francesc va començar a treballar a la casa Gros. El jove va començar a sortir

amb Mariona Pelegrí, de qui es va enamorar.

L'1 de juliol de 1936 Francesc es va incorporar a l'exèrcit i va ser detingut el 21 de juliol del mateix any 1936. Va ser empresonat a la Seu Vella de Lleida, convertida en presó. El 29 de setembre va comparèixer davant el tribunal popular, que l'acusà de feixista, cosa que Francesc va negar rotundament. Però en ser acusat de catòlic, el jove va respondre: "Sí, sóc catòlic! En oferir-li la llibertat si renunciava de la fe, Francesc no va voler apostatar. Va morir el 29 de setembre d'aquell mateix any, donant testimoni de Crist.

Com diu Sant Pere Crisòleg en un dels seus sermons, "Els màrtirs naixen en morir", i ja que "la seva fi significa el principi, en matar-los se'ls donà la vida i ara brillen en el cel, quan els homes pensaven haver-los suprimit de la terra".

Abans de morir, Francesc Castelló escrigué tres cartes, una a la seva promesa, una altra a les seves germanes i a la seva tia, i l'última al P. Román Galán, jesuïta. Als tres textos de Francesc ressona la seva alegria en poder ser testimoni de fe. Així ho canten els goigs dedicats al beat Francesc Castelló: "Veus el cel que ja t'espera i en aquell últim moment, escriuràs el que delera el teu cor i el pensament: pau i amor perns de pa-

Francesc Castelló i Aleu
1914 - 1936
Testimoni de Crist

En oferir-li la llibertat si renunciava de la fe, Francesc no va voler apostatar. Va morir el 29 de setembre de 1936

lanca, entre tu i els qui has volgut". A la carta a Mariona Pelegrí, la se-

va promesa, Francesc Castelló escrivia: "Una alegria interna, intensa, forta, m'envaeix. Tot estic envoltat d'idees alegres com un pressentiment de la Glòria". També a la carta a les seves germanes hi ha la pau i la serenor de Francesc, que naixien de la seva fe en Crist: "Acaben de llegir-me la pena de mort i mai he estat més tranquil que ara. Tinc la seguretat que aquesta nit estaré amb els meus pares al cel, allí vos esperaré a vosaltres. No vull de cap manera que ploreu".

Finalment a la carta al P. Román Ganlán, Francesc li expressava la confiança en Déu davant la seua mort imminent: "Le escribo estas letras estando condenado a muerte y faltando unas horas para ser fusilado. Estoy tranquilo y contento. Espero poder estar en la gloria dentro de poco rato".

Francesc Castelló va ser un autèntic màrtir de Crist, ja que com diu Sant Ambrós al seu comentari al salm 118, "és anomenat màrtir el qui suporta injustament els turments de les persecucions, perquè no ha robat, no ha fet violència a ningú, no ha fet res contra la llei. És atacat com a culpable, quan és digne de lloança".

De fet, quan Francesc va ser acusat de feixista, ell ho va negar. Però quan fou acusat de cristià, donà púb-

lic testimoni de la seva fe.

L'11 de març de 2001 el papa Joan Pau II va beatificar el màrtir, un jove que visqué estimant, i morí perdonant, com canten uns Goigs: "El martiri t'asserena, / i amb la força dels teus cants, / abastaves la carena / on el Crist congrega els sants. / Ara al cor no poses tanca, / vetllant el món esmaperdut".

La ciutat d'Alacant ha dedicat un carrer al beat Francesc Castelló al barri de Sant Gabriel, a prop de la parròquia que porta el seu nom. I serà els dies 1, 2 i 3 de maig que la parròquia de Sant Pere de Lleida peregrinarà a Alacant, ciutat on va nàixer avui fa 100 anys, el beat Francesc Castelló.

Montserrat sempre ha tingut un vincle especial amb el màrtir Francesc Castelló, ja que un monjo nostre, el P. Romuald Díaz, va ser el biògraf i el vicepostulador de la causa de beatificació de Francesc. Per altra part, el monjo Odiló Planàs va ser l'autor de la música dels Goigs del màrtir i el monjo Oriol Diví va ser qui va dibuixar aquests Goigs.

En el centenari del seu naixement, els valencians i els catalans tenim en Francesc Castelló i Aleu, un jove que va confiar plenament en Déu, un model de vida cristiana i un exemple de fortalesa davant les dificultats.